

Af Alberti, Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgtreds), S. Hansen og Beth-Espensen:

4) Til Paragraffen føjes som nyt Stykke:

„Foranstaaende Bestemmelser omfatte dog ikke Ejendomme, beliggende i Frederiksværk, Marstal, Løgstør, Nørresundby, Silkeborg og Esbjerg, med mindre der paa disse Ejendomme drives Landbrug, og ej heller Ejendomme, beliggende i Frederiksborg Kommunes Bydistrikt.“

Til § 2.

5) Til Paragraffen føjes som nyt Stykke:

„For saa vidt ovennævnte Statter skulde erlægges eller ere erlagte af en anden end den, der er Bruger af den Del af paagældende Ejendom, der ifølge § 1 betinger Statternes Frafaldelse, har saadan Bruger Krav paa Refusion af det ifølge § 1 frafaldne Skattebeløb hos Ejeren af Ejendommen eller hos den, der efter gældende Regler indbetaler Statterne til det offentlige.“

De stillede Vndringsforslag samt Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling fattes under Forhandling under et.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Alberti): De Vndringsforslag, som ere stillede af mine Medforslagsstillere og mig, og som delvis ere foranledigede ved Bemærkninger, der fremkom ved 1ste Behandling, gaa i Virkeligheden kun ud paa yderligere at tydeliggøre Hensigten med Lovforslaget i det hele. Jeg kan derfor indstrænke mig til i al Korthed, at gennemgaa disse enkelte Vndringsforslag. Vndringsforslaget under Nr. 1 er kun en ren sproglig Rettelse, i alt Fald i det væsentlige, for stærkere, end det maaste i Lovforslaget var anthydet, at accentuere, at Frafaldelsen af den paagældende Vigningskat kun gælder, for saa vidt den hviler paa Ager og Engs Hartkorn. Vndringsforslaget under Nr. 2 er kun en Tydeliggørelse af Ordene „for saa vidt“. Jeg tror, at det, der kommer til at ligge i Bestemmelsen, saaledes som den ventelig nu bliver ændret, i Virkeligheden ikke er andet eller mere end det, der allerede laa i Bestemmelsen, saaledes som den oprindeligt var foreslaaet. Men vi have dog af Hensyn til de Tvivl, der bleve fremsatte ved 1ste Behandling, fundet, at det kunde være heldigt at gøre den sproglige

Vndring, som her er foreslaaet. Vndringsforslaget under Nr. 4 tilsigter kun yderligere at forklare, hvad der forstås ved „Ejendommene paa Landet“. Det har ikke oprindelig ligget i Forslagsstillerens Tanke, at Ejendomme, der laa i de i Vndringsforslaget nævnte Pladser, skulde fritages for denne Afgift. Da det imidlertid er blevet gjort gældende, at det kunde misforstås, have vi ment, at det nu kunde være rigtigt at stille den Vndring, som nu findes under Nr. 4. Vndringsforslaget under Nr. 5 til § 2 tilsigter at slaa fast, at det er Brugeren af de paagældende Ejendomme, som Stattefrafaldelsen skal komme til Gode, og det ikke blot i de Tilfælde, hvor det virkelig er Brugeren, der umiddelbart ifølge Kontrakten eller Loven betaler Skatten, men ogsaa hvor det er Ejeren, der betaler Skatten, idet vi gaa ud fra, at det dog i Virkeligheden er Brugeren, der kommer til at udrede den derigennem, at der ved Fastsættelsen af den Afgift, han yder for Brugen af Ejendommen, er blevet taget Hensyn til de Statter, der hvile paa Ejendommen, og som Ejeren jo maa regne fra, før han faar sin virkelige Indtægt ud. Slutningen af Vndringsforslaget sigter til det skundom foresaldende Tilfælde, at Statten indbetales af Ejere, der tidligere have henhørt under et samlet Gods, paa Godskontoret for deraf at indbetales paa Amtstuen, idet det ogsaa er en Selvfølge, at den Stattelettelse, der her er Tale om, da maa komme de paagældende Ejere til Gode og ikke det paagældende Gods, der kun rent formelt er Stattehaver.

Disse Vndringsforslag skal jeg paa egne og Medforslagsstilleres Vegne tillade mig at anbefale det højtærede Ting, idet jeg samtidig erklærer, at der fra vor Side ikke kan være noget at indvende mod det Vndringsforslag, der er stillet under Nr. 3. Allerede ved Lovforslagets Forelæggelse blev det udtalt, at det var muligt, at man burde være gaaet noget ud over den egentlige Kredt af Landhaandværkere, men Grunden til, at det ikke skete, laa i Banstelligheden ved at finde den rette Grænse. Jeg vil haabe, at den Grænse, der her er funden af de ærede Medlemmer, der have stillet Vndringsforslaget under Nr. 3, maa vise sig at være den rette og ogsaa vinde det høje Tings Bifald.

S. Jensen: Efter at Ordføreren for Forslagsstillerne har givet sin Tilslutning til den lille Vndring, vi have foreslaaet, er der vel ingen Grund for mig til at sige stort derom. Jeg vil haabe, det høje Ting vil være af samme Anskuelse, thi det Vn-